

Libhošťský zpravodaj

Ročník X. číslo 8 – Srpen 2008

OSADNÍ VÝBOR INFORMUJE

Zprávy osadního výboru

- Osadní výbor získal **pracovní projektovou dokumentaci na realizaci chodníku v Libhošti**. Občané mají možnost nahlédnout do dokumentace a vznést své námitky a připomínky **každé úterý od 19:00 - 20:00** v kanceláři osadního výboru na Fojtství - I. patro.
Termín do 20.8. 2008
- OV v Libhošti informuje, že byla položena **zámková dlažba před budovou ZŠ v Libhošti**. Tímto osadní výbor děkuje panu A. Pustějovskému za realizaci.

OBSAH

OSADNÍ VÝBOR INFORMUJE	1
OBSAH	2
OSVĚTOVÁ BESEDA INFORMUJE	3
Osvětová beseda připravuje	3
Pozvání k nově instalovanému panelu	4
Z OBECNÍHO DĚNÍ	6
Zahrádkáři v Libhošti slaví jubileum	6
Jakou má Libhošť pověst?	6
INFORMACE Z MĚÚ NOVÝ JIČÍN	8
Z jednání samosprávných orgánů města – ZM	8
Z jednání samosprávných orgánů města – RM	10
Cestování nezletilých občanů ČR	11
Z HISTORIE OBCE	12
Ovocnářství a zahrádkářství v Libhošti	12
STALO SE	16
Nastává doba prohibic	16
Danajský dar	18
Ve zkratce	18
KULTURA A SPOLEČENSKÉ DĚNÍ	19
Nová kniha „Frustráti“ J. V. Štípského	19
Libhošťané na fotografiích ve významných životních a společenských situacích	22
Lašský koutek	24
SPOLEČENSKÉ OKÉNKO	27

OSVĚTOVÁ BESEDA INFORMUJE

Osvětová beseda připravuje

Oldřich Sobek

Při příležitosti 90. výročí vzniku Československé republiky připravujeme mimořádnou přílohu, která vyjde jako součást říjnového čísla Libhošťského zpravodaje. Budou v ní podrobněji rozebrány okolnosti vzniku ČSR, podíl jednotlivých osobností politického a veřejného života a čs. zahraničních legií. Znovu chceme uveřejnit vše o jednotlivých libhošťských legionářích, o podílu italských legionářů a čs. dobrovolníků na stabilizaci poměrů v Československu v období r. 1918 – 1920. Přineseme i údaje o dvou Příborských dobrovolnických praporech, v jejichž řadách sloužil též větší počet Libhošťanů. Tyto dobrovolnické prapory obsadily v kritickém období listopad 1918 - leden 1920 větší část území Slezska a severovýchodní Moravy, kde německé obyvatelstvo vyhlásilo samostatnost v rámci tzv. Sudetenlandu.

Podarilo se mi získat z Vojenského historického ústavu v Praze seznam Libhošťanů, kteří byli příslušníky čs. legií na všech frontách 1. světové války. Ani tento seznam však není úplný, nebo obsahuje nepřesnosti. Naše pátrání po libhošťských legionářích proto pokračuje. Až dosud se počet příslušníků čs. legií z naší obce rozšířil na 23 mužů. O některých z nich však postrádáme jakékoliv podrobnější údaje. Obracím se proto na naše odběratele a čtenáře o pomoc při získávání jakýchkoliv údajů, dokumentů a fotografií o následujících Libhošťanech:

- 1) **Hanzelka František** (Mudrý), * 6. ledna 1896 na č. 130, † v Sedlnicích.
- 2) **Hanzelka František**, * 22. února 1895, syn Františka Hanzelky a Tekly Vrbicové, ženil se 28.11.1919 jako žel. zřízenec v Podmoklí v Čechách s Anselmou Richtrovou.
- 3) **Hanzelka Alois**, * 3. dubna 1900, z č. 203, oženil se s Terezií Demlovou z č. 4.
- 4) **Hanzelka Rudolf**, * 12. července 1883, z č. 15, ženatý s Petronilou Škarkovou z č. 141.
- 5) **Honeš Josef**, * 26.(29.) května 1893, z č.30, ženil se 27. dubna 1919 s Marií Petrovou na Hukvaldech. (Obě data narození jsou úředně platná!).
- 6) **Kotrs Jan**, * 23. února 1891, † ve Val. Meziříčí, ženatý s Bertýnou Bučkovou.

- 7) **Michalec Augustin**, * 13. července 1889. V r.1924 byl úředně prohlášen za mrtvého, v Rusku se oženil a vrátil se v r. 1934.
- 8) **Slavíček Augustin**, * 22. prosince 1891, pekař v Libhošti.
- 9) **Šustek Emil**, * 30. ledna 1883 na č. 44, ženatý s Annou Oremusovou z č. 197.
- 10) **Šustek Josef**, * 21.února 1898, z č. 24, ženatý s Ludmilou Blažkovou z č. 38.
- 11) **Marek Emil**, * 23. ledna 1978, není uveden v libhošťských ohláškových knihách.
- 12) **Zeman Jan**, * 13. března 1885.

Jakékoliv informace o těchto Libhošťanech sdělte nejlépe mně osobně, nebo využijte schránky osvětové besedy na zdejší poště. Můžete použít i e-mailové adresy o.sobek@tiscali.cz, nebo tel. 552 303 627, anebo mob. 739 256 439.

Za pochopení mnohokrát děkuji, a doufám, že naše společné úsilí nebude marné a že se nám konečně podaří zcela objasnit podíl našich předků na získání samostatnosti našeho národa.

Pozvání k nově instalovanému panelu o proměnách krajiny pod Hůrkou

Občanské sdružení Osvětová beseda v Libhošti má ve svém programu (stanovách) mimo jiné i péči o ochranu přírody a krajiny. K proměnám naší krajiny jsme proto připravili pro širokou veřejnost dva panely s naučnými texty, fotografiemi a kresbami, které jsou instalovány v Pavelkově lesíku pod Hůrkou. Do tamější zalesněné erozní rýhy byla v loňském roce přenesena i dlouholetá mariánská tradice v Libhošti, jako náhrada za zničenou lokalitu na prameništi „U Panenky Marie“. Autorsky se na tomto díle podíleli Oldřich Sobek (libreto) a Dan Kletenský (grafika), konečnou grafickou úpravu provedla Kateřina Nečasová. Konstrukci vyrobil a na místě instaloval Mgr. Jiří Schindler. Na technickém zabezpečení dále spolupracovali Rudolf Šindler a Jaroslav Šimíček. Finančně byla výroba a instalace hrazena odborem životního prostředí MěÚ v Novém Jičíně z prostředků na ekologickou výchovu.

Veřejná prezentace tohoto díla se uskuteční v nedělí 10. srpna v 15.00 hodin na místě samém. K přítomným promluví a na dotazy bude odpovídat Oldřich Sobek a další přítomní pracovníci z oblasti ekologické výchovy. K tomuto aktu zveme širokou veřejnost a naši mládež. Jde o jedinou příleži-

tost, kdy na místě samém bude možno otevřít širokou diskusi o stavu naší (libhošťské) krajiny a o možnostech jejího zlepšení. Doporučujeme vzít si s sebou občerstvení, případně svačinku, zejména pro děti.

Za organizátory Oldřich Sobek,
místopředseda OB

Náhledy panelů, které budou umístěny pod Hůrkou.

Z OBECNÍHO DĚNÍ

Zahrádkáři v Libhošti slaví jubileum

Zahrádkáři v Libhošti oznamují, že dne 13.9.2008 se uskuteční slavnostní schůze k 50. výročí založení místní Základní organizace Českého zahrádkářského svazu. Tato schůze bude spojená s malou výstavou dokumentů, fotografií a jiných archiválií, týkajících se činnosti svazu.

Prosíme proto všechny naše bývalé či současné členy a ostatní občany, kteří se v minulosti zúčastňovali zahrádkářských akcí a pořizovali si fotografie nebo točili na kameru, aby byli tak laskavi a zapůjčili nám tyto vzácnosti pro tento výstavní účel.

V případě, že nám budete chtít pomoci, kontaktujte prosím buď Miladu Vagaiovou, tel. 774 275 751, nebo Rudolfa Šindlera, tel. 556 745 654.

Děkujeme předem za pochopení a za pomoc při dokumentování historie naší organizace.

Za výbor ZO ČZS, Rudolf Šindler

Jakou má Libhošť pověst?

Koncem minulého měsíce proběhla médii zpráva o soudním líčení se čtyřadvacetiletým Radimem Halamíčkem z Libhoště, který byl odsouzen na čtrnáct let za vraždu dalšího obyvatele Libhoště, Bedřicha Hanzelky. Jistě už většina z vás zná okolnosti celého příběhu z doslechu či z médií, takže asi nemá smysl to nějak více rozebírat. Jde o velice smutnou událost a nelze než doufat, že zůstane na velmi dlouhou dobu ojedinelá.

Celou tuto událost popisoval, mimo jiné, i článek na zpravodajském serveru morava 24.cz ze dne 18.7.2008, nazvaný **Za vraždu rodinného přítele dostal mladý muž 14 let vězení**. Článek byl dodán agenturou Mediafax a v jeho závěru bylo možno najít prohlášení obhájkyň Radima Halamíčka, paní Hany Švábenské, o psychické kondici a rodinném zázemí jejího klienta. Dovolím si zde celé toto prohlášení ocitovat:

"Můj klient se dosud ze svého činu nevzpamatoval, chová se, jako by byl ochromený. Jeho vztahy s otcem, který přišel při pracovním úraze o nohu, nebyly a nejsou dobré. Dokonce se snažil podáním vyklizovací žaloby syna vystěhovat z domu. Radimova matka je potřetí vdaná a se synem se nestýká. To, že oběť měla více než tři promile alkoholu v krvi a vrah dvě promile, není pro Lichov výjimečné. Při několika návštěvách obce vím, že tam pije téměř

každý. Lidé žijí na sociálních dávkách a vše řeší alkoholem. Připomíná to romské vesnice na východě Slovenska.“

Tolik paní Švábenská. Musím přiznat, že jsem byl jejím prohlášením, mírně řečeno, překvapený (a tuším, že i mnozí z vás). Nedosti na tom, že si paní doktorka plete a komolí názvy obcí (zmíněný Lichov má být asi Lichnov?), ale zároveň se odvažuje tvrdit, že v naší obci „*pije téměř každý*“, že tu „*lidé žijí na sociálních dávkách a vše řeší alkoholem*“ a navíc to tu vše „*připomíná romské vesnice na východě Slovenska*“.

Nedalo mi to proto, abych se nepokusil paní Švábenskou kontaktovat a požádat jí o vysvětlení. Její reakce byla následující:

*Vážený pane,
nemám nic proti obci Libhošť, ani jejím obyvatelům a vážím si úsilí každého, kdo se snaží o její kulturní povznesení a společenský rozvoj. Jsem přesvědčena, že se jedná o žádoucí a velmi potřebnou snahu.*

*Několik slov, která jsem pronesla po skončení oficiálního rozhovoru se zástupcem Mediafax, je v článku Mediafax interpretováno jako mé prohlášení v průběhu rozhovoru. Ve skutečnosti jsem se **po ukončení rozhovoru**, který sestával pouze z několika vět a udál se po vynesení rozsudku, takže nemohl mít na osud pana Radima Halamíčka žádný vliv, zmínila před zástupcem Mediafax o svých osobních negativních dojmech ze širšího sociálního prostředí obžalovaného. Vycházela jsem výhradně z poznatků, obsažených ve výpovědích slyšených osob, jak jsou zachyceny v policejních protokolech a v trestním spise Krajského soudu v Ostravě. Nemohu vyloučit, že tyto osoby zprostředkovaly falešný obraz svého prostředí, anebo, že se jedná jen o výjimku v jinak vysoce kulturním a kultivovaném životním způsobu obce.*

Osobně bych si to velice přála, neboť potom by se takové smutné případy, jako byl případ pana Halamíčka, nestávaly nebo byly jen ojedinělými.

Přeji Vám mnoho zdaru v práci pro blaho obce Libhošť.

Díky této odpovědi paní Švábenské se situace trochu vyjasnila. Vyplývá z ní totiž poměrně jasně, že paní doktorka naši obec nikdy nenavštívila, jak tvrdila pro agenturu Mediafax, nýbrž své poznatky čerpala výhradně z výpovědí, zachycených v policejním spise. Na můj dotaz, proč tedy použila takové striktní hodnocení naší obce, ačkoliv zde nikdy nebyla, mi už bohužel nestihla do uzávěrky tohoto čísla odpovědět.

Mimochodem docela by mě zajímalo, co je vlastně zaznamenáno v onom policejním spise a čím to byly výpovědi, ze kterých paní Švábenská údajně čer-

pala. Pokud totiž popisují situaci v naší obci takovým způsobem, jak je uvedeno výše, neváhal bych je označit za výpovědi zkreslené či dokonce lživé. A nezbyvá, než si položit otázku, do jaké míry budou tyto výpovědi směrodatné a jestli mohou být brány nějak vážně.

Nejsem právník a ani nemám, bohudík, žádné zkušenosti se soudy, takže nemohu tvrdit, zda jsou praktiky, kdy advokát vychází z údajů, zachycených v policejních spisech, spíše, než ze skutečného stavu, u advokátů běžné (pokud ano, asi i to něco vypovídá o našem soudním systému), či jde o ojedinělý případ. Tak či onak se ale domnívám, že v tomto případě paní doktorka Švábenská trochu přestřelila a dovolím si tvrdit, že pokud by se takto „hezky“ zmínila například o nějaké obci, která žije z turistického ruchu, asi by už čelila trestnímu oznámení. V našem případě asi vše zůstane jen v rovině slovní, ale i tak by asi nebylo na škodu třeba pozvat paní Švábenskou na prohlídku Libhoště a ukázat jí, že si naše obec rozhodně nezaslouží obraz, který pomohla v médiích o Libhošti vytvořit.

Aleš Hána

INFORMACE Z MĚŮ NOVÝ JIČÍN

Z jednání samosprávných orgánů města – zastupitelstva města

Dne 19.6.2008 se sešlo zastupitelstvo města (ZM) na svém 12. zasedání.

V úvodu jednání vzali zastupitelé na vědomí zprávu o kontrole plnění usnesení 11. zasedání ZM a zprávu o kontrole plnění usnesení rady města za rok 2007.

Zastupitelé projednali rozsáhlou majetkoprávní problematiku – zde se odvoláváme na plné znění usnesení.

ZM schválilo závěrečný účet města za rok 2007, včetně zprávy o přezkoumání hospodaření města za rok 2007. Z výsledků přezkoumání vyplývá, že při přezkoumání hospodaření města (dle § 2 a § 3 zák. č. 420/2004 Sb.), nebyly (dle § 10 odst. 3 písm. a/) zjištěny chyby a nedostatky. Kladný výsledek hospodaření města ve výši 73.674.291,76 Kč se převádí do fondu rezerv a rozvoje.

ZM vzalo na vědomí informace o rozhodnutí Ministerstva financí ČR ve věci problematiky bytových domů Bocheta. Vzalo na vědomí úhradu penále ve výši 910.800 Kč a současně schválilo rozpočtové opatření č. 34/2008 k zajištění této úhrady.

ZM schválilo výsledky hospodaření města za I. čtvrtletí 2008. Projednalo rozsáhlou finanční problematiku – zde se odvoláváme na plné znění usnesení.

ZM vzalo na vědomí zprávu o zaměstnanosti na území města, zprávu o sociální péči na území města a žádost Pečovatelské služby OASA, o.p.s., o navýšení příspěvku. Konstatovalo, že část sociální péče provozované doposud pečovatelskou službou OASA, převezme pečovatelská služba Nový Jičín. Zastupitelé vzali také na vědomí zprávu o stavu městských lesů za rok 2007 a zprávu „Odpadové hospodářství – veřejná správa ve městě Nový Jičín“.

Dále zastupitelé projednali změnu smluvních vztahů, týkajících se provozování areálu bazénu a vzali na vědomí předložený návrh smlouvy o výpůjčce a provozování krytého bazénu se sportovní halou. Schválili poskytování příspěvku (dotace) Basketbalovému klubu ve výši a za podmínek dle výše zmíněného návrhu smlouvy o výpůjčce a provozování krytého bazénu.

ZM projednalo a schválilo bytové záležitosti – zde se odvoláváme na plné znění usnesení.

Zastupitelé vzali na vědomí záměr MěKS Nový Jičín k využití bývalého Radničního sklípku. O myšlence realizace hudebního klubu nebylo doposud rozhodnuto, záměr byl postoupen k projednání orgánům a komisím města.

Projednali nabídku partnerského města Novellara a souhlasili s přijetím daru - sochy hřebce mistra Maria Pavesiho.

Zastupitelé vzali na vědomí zprávu o vyhodnocení provozu bezbariérové městské hromadné dopravy za rok 2007, informaci o režimech parkování ve vymezených oblastech města a zjednosměrnění lokalit: na ul. Sokolovská, Novosady, Nábřežní, Komenského a Bezručova, a na ul. Tyršova, Gen. Hladů, K nemocnici, Jiráskova a Palackého. Vzali také na vědomí informaci o trvalém zákazu povolování vyhrazených parkovacích míst na celém území města, s výjimkou prostoru Městské památkové rezervace a osob zdravotně postižených, dle Zásad pro zřizování parkovacích míst na území města, s platností od 1.7.2008.

Zastupitelé vzali na vědomí informace o vyhodnocení účinnosti OZV (obecně závazné vyhlášky) č. 5/2007, o zákazu požívání alkoholických nápojů na veřejném prostranství, za období od 1.1.2008 do 15.5.2008. Definitivní stanovisko ZM vyjádří až po vyhodnocení letních měsíců.

Dále vzali na vědomí informaci o připravovaných a realizovaných projektech a žádostech o dotace, a **informace o dopravní situaci v části města Libhošť**.

V závěru jednání ZM nesouhlasilo s realizací záměru vybudovat v bývalém areálu „Tabačky“ obchodní centrum dle studie představené investorem vedením města. ZM uložilo dále v této záležitosti jednat a informovat ZM.

Odkazujeme-li na plné znění usnesení zastupitelstva, je k nahlédnutí na webových stránkách města a na úřední desce.

Mgr. Hana Sirotová

Z jednání samosprávných orgánů města – rady města

Rada města (RM) se sešla na svém 27. zasedání dne 8.7. 2008.

V úvodu jednání projednala rozsáhlou finanční problematiku – zde se odvoláváme na plné znění usnesení.

RM znovu projednala a neschválila žádost o příspěvek na provoz jeslí a možnost zřízení jeslí v budově města (MŠ K. Čapka).

RM vzala na vědomí jednak žádost o dlouhodobý pronájem areálu letního kina ve Smetanových sadech za účelem vybudování dětského areálu s občerstvením, a jednak projekt založení společnosti a provozování přírodního zábavního a sportovního areálu. Následně uložila připravit návrh dalšího postupu, který vyjde z výše uvedených záměrů a stanoviska Kina Květen.

RM schválila záměr instalování popisných tabulek na památkové objekty na území městské památkové rezervace. Rozhodla o umístění sochy Maria Paveseho na kruhovém objezdu na ul. Máchova a Zborovská.

RM schválila dodatek č. 1 ke smlouvě s městem Kopřivnice, týkající se útulku pro psy (dodatek č. 1 smlouvy o umístění a obstarávání toulavých a opuštěných psů a psů dočasně bez majitele v psím útulku, ze dne 1.9.1997).

RM vzala na vědomí informaci o výsledku energetického auditu budovy krytého bazénu a architektonickou studii „*Rozšíření krytého bazénu Nový Jičín*“ od zpracovatele CENTROPROJEKT, a.s., ARCH-Z-STUDIO Zlín. Schválila postupnou realizaci stavebně-energetických opatření vyplývajících z energetického auditu.

RM projednala bytové záležitosti – zde se odvoláváme na plné znění usnesení.

RM dále projednala rozsáhlou majetkoprávní problematiku – zde se také odvoláváme na plné znění usnesení.

V závěru jednání vzala na vědomí informace o provozu a ekonomice čerpací stanice pohonných hmot v Technických službách města.

Odkazujeme-li na plné znění usnesení zastupitelstva, je k nahlédnutí na webových stránkách města a na úřední desce.

Mgr. Hana Sirotová

Cestování nezletilých občanů ČR (do 18 let) do Chorvatska bez zákonného zástupce

Pokud nezletilý občan ČR cestuje do Chorvatska bez zákonného zástupce s vlastním cestovním dokladem, je nutné, aby měl s sebou písemný souhlas zákonného zástupce. Pro účel tohoto souhlasu lze použít dvojjazyčný formulář, který byl schválen příslušnými chorvatskými úřady, a je k dispozici na MěÚ Nový Jičín, odboru vnitřních věcí, oddělení EO, OP a CD, Divadelní 1, nebo na webových stránkách města Nový Jičín, sekci Informace z MěÚ, odbor vnitřních věcí, cestování nezletilých občanů ČR do Chorvatska bez zákonného zástupce.

Souhlas musí být opatřen úředně ověřeným podpisem (notářem nebo matričním úřadem) zákonného zástupce. Formulář je po vyplnění veškerých potřebných údajů, a ověření podpisu zákonného zástupce, platným dokumentem pro cestování nezletilých občanů ČR (s vlastním cestovním dokladem) do Chorvatska. Výše uvedený souhlas není zapotřebí, pokud nezletilý cizinec cestuje letecky a byl mu vydán průvodní list pro cestování nezletilé osoby leteckého operátora v souladu s IATA standardy.

Pokud jde o pobyty nezletilých občanů ČR organizované cestovními kancelářemi, sportovní a kulturní akce, chorvatské orgány sdělily, že tyto pobyty budou klasifikovány stejným způsobem jako školní výlety, tj. organizátor bude povinen na hranici předložit jmenný seznam účastníků. Text jmenného seznamu je nutné přeložit do angličtiny nebo chorvatštiny (nemusí být ověřený překlad). Podpis organizátora nemusí být ověřen, je však požadováno razítko organizátora.

V případě cestování pěstounů s nezletilým dítětem, které jim bylo svěřeno do pěstounské péče, postačí na hranici předložit soudní rozhodnutí o svěření dítěte do pěstounské péče, které není nutné překládat.

V případě, že matka má odlišné příjmení než její dítě, postačí při kontrole na hranici předložit oddací list matky a rodný list dítěte, které není nutné překládat.

Odbor vnitřních věcí

Z HISTORIE OBCE

Ovocnářství a zahrádkářství v obci

Seriál k padesátému výročí založení zahrádkářského spolku v Libhošti

Oldřich Sobek

V minulém čísle zpravodaje jsme uveřejnili prvou část seriálu, kterou věnujeme padesátému výročí založení zahrádkářského spolku v Libhošti. Snažili jsme se našim čtenářům vylíčit, jaký význam přikládali naši nedávní předkové ovoci a zelenině ve své stravě. Libhošť neměl příliš dobré přírodní podmínky k tomu, aby jeho obyvatelé mohli dosahovat v tehdejších podmínkách nějakých mimořádných úspěchů v pěstování ovoce a rané zeleniny. Pěstování plodin pod sklem bylo úplně neznámé, ale i osvěta v tomto ohledu nebyla téměř žádná. Odborná literatura se jen pozvolna začala dostávat do povědomí některých osvěcenějších hlav. Byly to ovšem jen odborné články v časopisech, kterých do obce docházelo určitě jen několik.

Prakticky až do provedení tzv. „hospodářsko-technických úprav pozemků“, tj. scelení drobných polí, jak je známe ze současných lánů, dominovaly v celé naší i okolní krajině švestky. Právě **Domácí švestce** se chuťově nevyrovnalo žádné jiné ovoce. Domácí švestka ale nebyla zdaleka jediným pěstovaným druhem. V obci byly zcela běžné i původní, nešlechtěné a dnes už téměř vymizelé druhy peckovin. Většina z nich se vyznačovala pichlavými, trnitými bodci na kmenech a větvích, které se velmi nepříjemně zabodávaly do těla při sklizni ovoce. Sklizeň byla proto poněkud obtížná, mnohde se ovoce nechávalo přezrát a sbíralo se až ze země. Nejvíce bylo durancíí. Rodily pravidelně, poměrně velké kulaté plody dozrávaly už na konci července a v srpnu. Byly mimořádně sladké, dokonce ještě jen namodralé před dozráním. To bylo něco pro kluky a děti vůbec, vždyť žádné pamlsky se v rodinách neznaly. Nevýhodou bylo, že dužnina nešla oddělit od pecky, jak to známe u pravých švestek. Nedaly se proto využít třeba ke smažení trnek. Mnohem menší plody měly „prcky“. Nevěnovala se jim nějaká zvláštní pěstitelská pozornost, rostly všelijak v různých zákoutích a neplodných plochách dvorů, záhumeních cest a v živých plotech. Některé druhy peckovin měly hořké slupky, říkalo se jim všelijak různě.

Stromy se buďto ponechávaly na místech, kde vyrostly jako odkopky pod starými stromy, většinou se ale přesazovaly na méně využitelná místa na

zahradách, mezích, pastvinách, ale i na loukách. Upřednostňována byla Domácí švestka, která se v Libhošti i v okolí vyznačovala několika kultivary. Mnoho ovoce, zejména méně hodnotných druhů, přicházelo v letech nadúrody i nazmar, nestačilo se spotřebovat. Na zemi i na stromech bylo k dispozici včelám, vosám, mouchám a jinému hmyzu. Za nejkvalitnější peckoviny byl ovšem považován citronově žlutý špendlík. Když se začalo rozšiřovat zpracování ovoce na marmelády, nebylo kvalitnějšího ovoce pro tento účel. Občas se v přerostlých plotech, a na podobných místech, udržovaly i různé druhy mirabelek. Šlo většinou o vysoké keřovité formy stromů, rovněž s pichlavými trny. Ovoce bylo různě zbarvené, od žlutě oranžových až po modré. Mirabelky byly kulaté, malé, a doplňovaly už tak dosti široký sortiment zdejšího peckovitého ovoce.

Postupně, jak se šířila znalost a dovednost štěpování stromů, začalo se odkopků pravých domácích švestek používat jako podnoží pro pěstování ušlechtilých druhů, především renglod. Dominovala rengloda Zelená raná a Zelená, Malvazinka, a postupně další. Veškeré ovoce se z počátku spotřebovalo v kuchyni přímo, ovšem kromě smažení trnek, později k výrobě marmelád. Nejvíce ovoce se snědlo přímo za syrova, nebo se vařilo na kompoty. Zavařování se začalo uplatňovat mnohem později, většinou až po 2. světové válce. Zajímavé je, že o pálení slivovice se nikde ve starších záznamech z historie obce nedočteme. Z ústního podání se dochovaly zprávy, že do obce přijížděla pojiždná pálenice, která měla své místo uprostřed obce při císařské silnici u Leidovy hospody, za tehdejší kuželnou. Stála na místě tak dlouho, dokud přicházely objednávky. Pálilo se nepřetržitě ve dne v noci. Určitě se objevovala i samohonka, s tím se ale žádný pěstitel nechválil.

Velkou ránu pěstování peckovin zasadilo scelování pozemků. Při rozorání mezí se švestkovými alejemi a při přeměně pastvin a luk na role, došlo ve velmi krátkém období k úplné likvidaci polních výsadeb ovocných stromů. Krajina se změnila k nepoznání, jak nás o tom informuje i panel, který bude od 10. srpna instalovaný pod Hůrkou. Dalším, ještě závažnějším důvodem likvidace švestek, bylo nekontrolovatelné a taky nekontrolované šíření několika typů virózních onemocnění, z nichž nejzhoubnější je virus typu „Šárka“. Onemocnění nikdo v počátečním období v rámci republiky nekontroloval a neprováděla se ani žádná asanační opatření. V současném období už asi nenajdeme v nejširším okolí švestku, která by nebyla zasažena tímto onemocněním. Dá se říci, že éra kvalitních libhošťských švestek skončila, i když pozorujeme snahu o doplňování výsadeb proti „šárce“ odolnou švestkou balkánskou. Ta už ovšem zdaleka nevyniká tak lahodnou chutí.

Z historických osobností poprvé zaznamenal stav ovocnářství v obci kronikář Bohuslav Kolář. V obecní kronice v r. 1956 napsal obsáhlou stať o

minulosti i současnosti pěstování a využitkování ovoce. Bylo to už v období velkých tlaků na zdejší zemědělce k založení jednotného zemědělského družstva, které pak ještě v téže roce skutečně vzniklo. K období smažení trnek poznamenal, že se na něj těšily hlavně děti, neboť mohly olizovat nástroje a vařečky. Byla to pro ně pochoutka, přesto, že ještě nepřislazená surovina bývala hodně kyselá. Je dosti zajímavé, že ani ovocná vína nebyla nijak moc vyhledávána. Většinou se vyrábělo jen menší množství rybízového nebo angreštového vína v pětilitrových láhvích, kde se ovoce nechávalo zkvasit celé. Láhve se překrývaly jen pergamenem, ovoce po zkvašení se scedilo a víno několikrát vyčistilo.

Nejvíce se k uchování ovoce na zimu používalo sušení. Sušilo se veškeré ovoce, nejvíce samozřejmě švestky, ale i jablka a hrušky. Využívalo se tepla v „pekarských“ pecích, které byly téměř v každé chalupě, a samozřejmě také trouby. Sušenému ovoci se v Libhošti říkalo „**pečky**“. Nechyběly v žádné chalupě, hlavně tam, kde byly děti. Děti je dostávaly v zimě do školních tašek, mnohde to bývala také jediná jejich svačina. Sušené hrušky se odedávna využívaly jako náplň na koláče. Neobešla se bez nich, vedle zelňáků, žádná svatba nebo oslava. Po usušení visely na půdách selských stavení celé pytle „peček“. Byli jimi obdarováváni malí koledníci, kteří na Zelený čtvrtek obcházeli dědinou s řehačkami.

Poprvé se v obci vůbec o pěstování ovoce začala zajímat německá okupační správa. Obec za okupace musela zakoupit na svou dobu poměrně slušnou velkokapacitní stříkačku. Zakoupila i postřikovou látku (název jsem si jako kluk nezapamatoval, ale bylo to cítit dosti protivně, asi jako pozdější arborol). Každý hospodář byl v předjaří povinen provést na své náklady chemický postřik stromů. Podstatnou složkou přípravku bylo asi už i organické barvivo, které na člověku zanechávalo nesmazatelné žluté skvrny. Se stříkačkou obcházel jednotlivé zahrady někdejší starosta obce Karel Hanzelka, zvaný „Karlíček.“ Také „Karlíček“ byl po celé jaro jako kanárek. Byla to novinka, jaký měl postřik praktický význam, o tom se ale nikdo nezmiňoval.

K této praxi se v r. 1955 vrátil místní národní výbor, který zakoupil dvě menší stříkačky, které bylo možno si zapůjčovat. Bylo také započato s určitou propagací. Patrně z podnětu tehdejší osvětové besedy byla uspořádána minimálně jedna přednáška k rozšíření vědomostí o ošetřování stromů a boji proti chorobám a škůdcům. Postupně se stromům začala věnovat zvýšená péče, zahrady dostávaly jakýsi řád, stromy dostávaly větší prostor ke svému vývinu. Stále se ale ještě vysazovaly vysokokmeny, šlechtěné na pláňkách. Teprve s rozvojem ovocných školek došlo k radikálním změnám. Školky začaly produkovat většinou zákrsky šlechtěné na „typových“ podnožích. V tomto ohledu sehrála v Libhošti významnou úlohu ovocná školka pana Dreslera v Příboře.

Vyvrcholením tohoto období byla první výstava ovoce, která se uskutečnila v neděli 14. října 1955 ve zdejší škole, patrně z podnětu ředitele školy Karla Borovského. Vystavena byla především jablka, hrušky se prý téměř neurodily. V té době jsem byl už na vojně, vím ale, že k určení vzorků vystaveného ovoce byl pozván můj třídní učitel na ostravské zahradnické škole, vynikající pomolog František Zika. František Zika měl v Libhošti z mého popudu už přednášku v roce 1954, byla však velmi slabě navštívena. Jak jsem se ale později dozvěděl, stala se jedním z bezprostředních popudů k pozdějšímu založení pobočky Českého svazu zahrádkářů a ovocnářů v Libhošti.

Bohuslav Kolář zaznamenal také celý tehdy vystavený sortiment. Zdá se, že se od té doby zase tak moc nezměnil. Kolář poznamenal, že „proti dříve běžným Jaderničkám, Panenským, Vindlíkům, Cibulánkám, Najsarkám, apod. se ovocné druhy velmi rozšířily“. Stojí za to se u tehdejšího sortimentu jabloní zastavit.

Na výstavě byly vystaveny odrůdy: Bernské růžové, Ananasová reneta, Baumannova reneta, Baldůvka, Bismarckovo, Black Ben, Bláhovo libovické, Breuhahn, Boskoopské, Blenheimská reneta, Boikovo, Citronové zimní, Creo, Croncelské, Červené tvrdé, Česká pochoutka, Gdáňský hranáč, Grahamovo, Gravštýnské, Gravštýnské lašské, semenáč Gravštýnského, Gascoigneho šarlatové, Jadernička moravská, Jeptiška, Jonathan, Kardinál žíhaný, Kasselská reneta, Kalvil červený, Knížecí zelené, Kočičí hlava, Královno, Kožená reneta zimní, Krasokvět žlutý, Landsberská reneta, Lebelovo, Limburské, Libinské, Lord Lambourn, Malinové, Matčino, Nathusiovo holubí, Ontario, Parke-rovo, Panenské české, Parména šarlatová, Parména zlatá zimní, Peasgudovo, Pontoiské, Pottovo, Ribstonský jadernáč, Řehtáč soudkovitý, Sládě Adamovo, Smiřické vzácné, Strýmka, Švýcarské, Tvarůžky, Ušlechtilé žluté, Velkovévoda bádenský, Vindlíky, Wagnerovo, Zelené rhodoislandské, Rudlenka, Zukalmagliova reneta, Londýnský jadernáč. Z hrušek byly vystaveny pouze Dielova máslovka, Škaredka a Solanka.

Závěrem kronikář konstatuje, že díky tomu, že se staví nové domy a lépe využívají i současné sklepy, dochází ke zvýšenému ukládání ovoce v čerstvém stavu pro zimní období. Omezilo se tím nákladnější sušení ovoce. Už na jaře r. 1958 došlo díky aktivitám několika lidí, a z popudu zdejších včelařů, k ustavení zahrádkářského spolku v obci.

O tom však až příště.

STALO SE

Nastává doba prohibice?

Podle posledních zpráv to vypadá, že se nová móda **zákazu pití alkoholických nápojů na veřejnosti** dotkne už třetího města v našem okrese. K Novému Jičínu, kde platí tato vyhláška od začátku letošního roku, a Kopřivnici, kde platí od července, se asi v brzké době připojí i **Příbor**. Diskuzi na toto téma už vedou příborští radní několik týdnů, a zatím to vypadá, že vyhláška bude schválena ještě před koncem tohoto roku. Tak jako i v jiných městech by se mělo nařízení vztahovat hlavně na veřejností hodně navštěvovaná místa – centrum města, okolí škol, městský park, okolí nádraží, apod.

Otázkou je, zda se těmito vyhláškami podaří vyřešit problémy s opilci, kteří polehávají na lavičkách a i ve dne obtěžují ostatní spoluobčany, či s mladistvými, kteří se opíjejí v parcích, či na jiných prostranstvích. Jak známo, český člověk je tvor vynalézavý a to platí hlavně tehdy, když je třeba nějak obejít zákon. A tak se může stát, že lidé, kteří pijí na veřejnosti, se prostě přesunou na místa, kde nebudou tolik na očích a budou vesele pít dál. Jenže časem možná začnou vadit i na těch nových místech, kam se přesunuli, a tak se může brzo stát, že se prostě zakáže pít na všech veřejných prostranstvích. Nepřímo to potvrzuje i Ivan Týle, starosta Nového Jičína, který pro Moravskoslezský deník, mimo jiné, řekl: *„Vnímáme problém pití alkoholu na veřejnosti jako velký, a to zejména v okolí škol. Inspirovali jsme se v Českém Těšíně a vytipovali několik desítek lokalit. Snad by se však zákaz mohl časem rozšířit na celé město.“*

Pokud jde o Nový Jičín, tak jelikož je Libhošť stále jeho místní částí, platí vyhlášky, vydané městským úřadem v Novém Jičíně, i na území Libhoště. Možná by proto nebylo na škodu ocitovat z konkrétní vyhlášky, týkající se pití alkoholu na veřejnosti, jejíž název zní **„Obecně závazná vyhláška č. 5/2007 o zákazu požívání alkoholických nápojů na veřejném prostranství“**, a v plném znění si ji můžete přečíst na internetových stránkách města Nový Jičín, článek 3 této vyhlášky, který definuje místa, na kterých se nesmí požívat alkoholické nápoje:

Čl. 3

Zákaz požívání alkoholických nápojů na veřejném prostranství

- 1) Zakazuje se konzumace alkoholických nápojů na vymezených plochách veřejného prostranství ve městě Nový Jičín. Vymezené plochy se zákazem požívání alkoholických nápojů na veřejném prostranství jsou uvedeny v příloze č.1, která je nedílnou součástí této vyhlášky.
- 2) Zakazuje se konzumace alkoholických nápojů na všech **autobusových zastávkách** na území města Nový Jičín.
- 3) Zakazuje se konzumace alkoholických nápojů na všech **volně přístupných prostranstvích vlakových nádraží** na území města Nový Jičín.
- 4) Zakazuje se konzumace alkoholických nápojů **v okruhu 100 m od budov škol a školských zařízení.**
- 5) Zákaz požívání alkoholických nápojů na veřejném prostranství (dále jen „zákaz“) se **nevztahuje na dny 1. ledna a 31. prosince.**
- 6) Zákaz se nevztahuje **na restaurační zahrádky a předzahrádky**, které jsou součástí restauračních zařízení.
- 7) Zákaz se nevztahuje na konzumaci alkoholických nápojů na veřejném prostranství:
 - a) **při konání kulturních a jiných akcí pořádaných nebo spolupořádaných městem Nový Jičín či některou z jeho příspěvkových organizací,**
 - b) **při konání kulturních akcí na nádvoří Žerotínského zámku.**

Pokud jde o aplikaci této vyhlášky na samotný Libhošť, tak podle informací, které poskytl pan místostarosta Vladimír Bárta, jsou pro Libhošť klíčové zejména body číslo 2) a 4) z výše uvedeného článku vyhlášky, tedy body týkající se konzumace alkoholických nápojů na autobusových zastávkách a v okruhu 100 m od budov škol.

Osobně se nedomnívám, že se bude konkrétně v Libhošti dodržování této vyhlášky nějak striktně kontrolovat, protože tato vyhláška byla asi přece jenom přijata k trochu jiným účelům, nicméně je dobré vědět, že něco takového existuje, protože, jak známo, neznalost předpisů neomlouvá.

Pro úplnost jenom dodejme, že kromě Nového Jičína, Kopřivnice a Příbora, je v České republice zakázána konzumace alkoholu na veřejnosti ještě například v těchto městech: Děčíně, Šternberku, Vsetíně, Znojmě, Jindřichově Hradci, Heřmanově Městci, Mladé Boleslavi nebo Českém Těšíně.

Aleš Hána

Danajský dar

V rubrice **Informace z MěÚ Nový Jičín** jste si mohli v článku **Z jednání samosprávných orgánů města – zastupitelstva města**, přečíst, mimo jiné, malou poznámku, že zastupitelé města „projednali nabídku partnerského města Novellara a souhlasili s přijetím daru - sochy hřebce, mistra Maria Pavesiho.“ Tato nevinně vyhlížející událost ale přinesla na čela novojičínských zastupitelů více vrásek, než se asi domnívali. Konkrétně jde o dvoumetrovou sochu hřebce, kterou Novému Jičínu nabídlo partnerské město Novellara z Itálie. Až potud je to v pořádku, jde jistě o dar, který má utužit přátelství mezi oběma městy. Menší háček ale spočívá v tom, že si město Nový Jičín musí sochu dopravit z Itálie na vlastní náklady. A ty nebudou zrovna malé, odhad se pohybuje kolem půldruhého miliónu korun. Zastupitelé dokonce kvůli tomu napoprvé přijetí daru neschválili, nicméně při druhém hlasování už byl dar přijat. A už se dokonce ví, kde by mohla být socha umístěna – mluví se o jednom z pěti rondelů. A tak se může stát, že vás v blízké době bude při příjezdu do města zdravit bujný oř. Otázkou je, co se při pohledu na něj spíše lidem vybaví – jestli dobrý pocit ze spojení s partnerským městem, nebo pocit, že za peníze, vynaložené na přepravu sochy, mohlo být opraveno jedno z dětských hřišť, jak tvrdí někteří opoziční zastupitelé.

Ve zkratce

- Štramberstí zastupitelé vypracovali koncept řešení **dopravní situace** ve městě, podle kterého by se mělo náměstí proměnit **v pěší zónu**. Řešilo by to tak nelehkou dopravní situaci na náměstí, kde se často současně pohybuje větší množství aut i chodců, z čehož vznikají nebezpečné situace. Na náměstí by i dále měli přístup lidé, kteří tam bydlí a také dopravní obsluha. Pokud projde koncept úspěšně jednáním, měl by vejít v platnost **na jaře příštího roku**.
- Další **oběť dopravní nehody** si vybrala srážka osobního a nákladního automobilu, která se stala ve středu 23. července v Palačově, místní části Starého Jičína. Jde letos již **o sedmnáctou oběť** dopravní nehody na Novojičínsku. Alarmující je na tom ten fakt, že v celém loňském roce se na silnicích v okrese Nový Jičín zabilo „pouze“ **šestnáct lidí**. Vypadá to, jako by se veškeré postihy a preventivní opatření úplně mýjela účinkem. Lidé si prostě dál budou jezdit, jak se jim chce, až do doby, než i je dostihne dáma s kosou. A co vy, chcete být tou další, v pořadí osmnáctou, obětí?

KULTURA A SPOLEČENSKÉ DĚNÍ

Nová kniha „Frustráti“ J. V. Štípského

Domnívám se, že jméno Jiří Vagabund Štípský je čtenářům, dlouhodoběji sledujícím kulturní dění nejen naší obce, dostatečně známo. Letos šestatřicetiletý novojičínský tvůrce, jenž mezi vlastní jméno a příjmení vložil umělecké přízvisko „Vagabund“, se v posledních letech projevuje jako výtvarník, divadelník a spisovatel. Navíc skutečnost, že v letech 1994 až 2002 byla Štípského bydlištěm Libhošť, nahrála spojení jeho tvůrčích aktivit s kulturními snahami v roce 1998 vzniknuvší Osvětové besedy, či ochotnického divadelního souboru „Z kopce do kopce“. Díky Štípského iniciativě tak mohli libhošťští zhlédnout divadelní zpracování slavné filozofické pohádky „Malý princ“ od Antoina de Saint-Exupéryho. A rukopis Štípského-výtvarníka lze nalézt třeba i v logu našeho měsíčníku, Libhošťského zpravodaje. Štípského činnost ve všech uměleckých oblastech však samozřejmě přesahuje hranice obce. V roce 2007 se stal členem profesionálního sdružení výtvarných umělců ARKÁDA, inscenoval vlastní dramatické texty, ať již roku 2002 v Beskydském divadle hudebně-scénickou koláž „Jenom, pane bože, žádný sex“, či dva roky nato hru „Se mnou půjdeš do ráje“ (premiéra 1. 4. 2004 v hudebním sále Nora Café Kopřivnice). Zatímco ve svých divadelních projektech využíval Štípský hereckých kvalit členů místního souboru „Z kopce do kopce“, ve filmové produkci se uplatnili již herci profesionálních ostravských scén, a to například i herečka Lucie Žáčková, držitelka ceny Thálie pro rok 2003 a dnešní členka činohry Národního divadla v Praze. (Máme na mysli krátký film „Člověk na obtíž“, jehož scénář zpracoval J.V.Štípský na motivy povídky F.S.Fitzgeralda. Film je k dispozici ke zhlédnutí na www.gatetv.cz.) Nedávno vyšla knižní prvotina „Frustráti“, na niž chceme tímto příspěvkem upozornit, je tak další Štípského příležitostí k oslovení publika nejen našeho regionu.

Ve „Frustrátech“ shrnuje Štípský svou povídkovou tvorbu z let 2003 a 2004 a nabízí pokračování autorského vidění skutečnosti v podobě, jak ji můžeme znát z jeho raných a dosud nepublikovaných literárních pokusů (k nahlédnutí na www.stipsky.com). Povídky tedy programově čerpají z každodenní životní reality, věnují se problematice mezilidských, často mileneckých či partnerských, vztahů a nevyhýbají se otevřené tematizaci sexuality či perverze. Ostatně, ve většině hrdinů Štípského povídek bychom mohli pocít vnitřního napětí, pocit nemožnosti uspokojení vlastních potřeb, úspěšně nalézt. A je to právě onen sjednocující motiv frustrace, jenž poskytl souboru povídek i jeho název. Za literární vzory Štípskému bezpochyby slouží autoři americké beatnické generace, také Henry Miller a Charles Bukowski. Jejich vliv je patrný zejména v autorské stylizaci vypravěčů povídek, v jejich provokativním, syro-

vém pohledu na svět, v jejich bezprostřední životní inspiraci i využití humorného nadhledu. Štipस्कému se někdy daří umísťovat vtipné pointy do samotných závěrů povídek, držet tak čtenáře v napětí, překvapovat jej. Více než v četných scénách, odkrývajících intimní svět sexuality, je pro mne Štipस्कý zajímavý v pasážích, popisujících lidskou krutost nebo nabízejících úvahové zastavení. Například v povídce „Zelná hlávka“ se vypravěč, zde zřetelně nesoucí rysy autora samého, dostává do sporu o autenticitu a věrohodnost v umění...

„...Za chvíli přišel Ivan, student filmové školy. Bez invence, bez talentu, jen s obrovskou touhou točit filmy, což je pochopitelně zatraceně málo. Neprozřetelně jsem mu slíbil pomoc se scénářem, která se nakonec zvrhla v to, že jsem ho napsal sám a on pak ke mně chodil konzultovat každou pitomost, kterou mu profesori ve škole nabulíkovali.

„Díval ses na to?“ začal sotva vešel.

„Jo díval, sedni si a řekni, co na tom zase neseš...“

„Vždyť jsem ti to říkal, hlavně ty dialogy, to je třeba utřepat a dát je takříkajíc do huby, aby byly věrohodné.“

„Mně připadají reálné... Pochop, já to mám odposlouchané ze života.“

„Jim připadají moc vulgární.“

„Vulgární?... Kurva, tak to se zaposlouchej, jak lidi mluví... Poslechni si někoho v hospodě nebo ve městě, nebo na autobusáku, lidi jinak nemluví...“

„Jo a ještě ta situace jak popisuješ, myslím, že v osmém, ne tady to je v devátém obraze, prochází podél dlouhého zábradlí u prázdného parkoviště, kde je asi v polovině kostra kola přimknutá k zábradlí, to jim připadá hloupé a nevěrohodné, já vím, žeš mi říkal, jak jde na kobereček, kde ho rozcupují a přijde o práci a vlastně o všechno a že je to jako předzvěst toho, ale to jim připadá uhozené.“

„Co je na tom uhozeného, já jsem podobnou situaci zažil, kdy šlo o důležitou věc, kdy se rozhodovalo o něčem důležitém v mém životě a na stojanu kol jsem viděl očesanou kostru kola, normální rozebrané kolo, ze kterého zbyla jen kostra přimknutá k tomu stojanu nadosmrti a v tu chvíli jsem si připadal jako to kolo, teda říkal jsem si, že tak možná dnes skončím, chápeš?... Naštěstí to dopadlo dobře... Ale rozhodně je to reálná situace.“

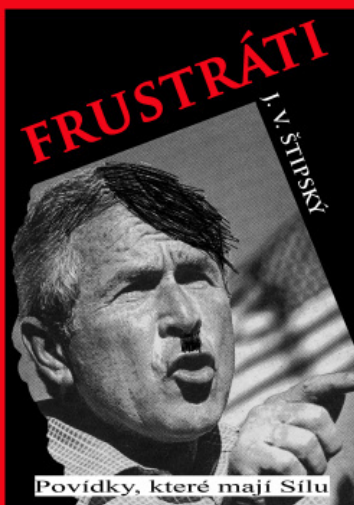
Ivan byl nesvůj, na pádné argumenty neměl slova a co uměl říct nejčastěji bylo neví.

„Já nevím, ale profesor říkal, že na jedné straně film musí být autentický, jako věrohodný, to ano, ale na druhou stranu je to vždycky určitá stylizace, rozumíš...“

„Ať jde do prdele, profesor, všichni mají plnou hubu věrohodnosti a pak si pustíš televizi a vidíš tam jednu větší pičovinu než druhou... Sám to přece musíš vidět, jaké sračky se tam podaří pustit, tak mi řekni, kde jsou

všechny ty filmy, věrohodné a stylizované současně, jejichž teorii mají tak dokonale zmáknutou?... A já ti to řeknu, nikde! Nejsou. Je pravda, že se občas podaří dobrý film, ale to je jenom proto, že se tvůrce umí dívat kolem sebe a vnímat život, hochu, od psacího stolu totiž nikdy nic dobrého nenapíšeš, pokud to nebude podložené zkušeností, prožitkem anebo prostou schopností mít oči otevřené...” (s. 127, 128)

Od července 2008 u vašich knihkupců

Soubor povídek pro Člověka, který miluje lidi a přitom nemá rád zvrhlíky, rasisty, teroristy a jiné blbce...

www.stipsky.com

Domnívám se, že v závěru této ukázky je do značné míry formulován vlastní Štípského umělecký názor, jeho snaha po nepřikrášleném vidění skutečnosti. Pravda, autor ve svých povídkách svým místy až vyhroceným naturalismem čtenáře provokuje, ale zároveň pokouší jeho trpělivost. Je totiž možné, že se čtenář pohorší a knihu s nelibostí odloží. Ale to se nic neděje; nezajímavé nabídky se přece odmítají nejen ve světě literatury... Druhá možnost je pro autora nepříznivější: čtenář knihu přečte, provokace a extrémny textu mu však častým opakováním zevšední, pozbudou na účinnosti, a knihu si vyloží jen jako další z projevů vulgarity a brutality dnešní doby.

Osobně chci věřit, že kniha najde chápavé čtenáře zejména mezi těmi, jimž ji autor věnoval slovy: „Soubor povídek pro Člověka, který miluje lidi a přitom nemá rád zvrhlíky, rasisty, teroristy a jiné blbce...” Čtenářská adresa určuje snad také i ústřední záměr autora, tj. nepokrytým popisem negativních stránek skutečnosti upozornit na jejich existenci, a tak – už jen tímto poukazem – napomoci k jejich řešení. Podtitul knihy J. V. Štípského „Frustráti“, zní: „Povídky, které mají Sílu“. Relativita je krásnou vlastností veškeré literatury. Proto jsem přesvědčen o tom, že pro některé čtenáře budou mít Štípského povídky Sílu spíše zanedbatelnou. Nezbyvá ale, než si vše zkusit na vlastní kůži.

Ještě dříve, než se „Frustráti“ dostanou do oficiální knižní distribuce, lze tento soubor dvaceti povídek objednat na dobírku (za cenu 149Kč + poštovné) na adrese j.v.stipsky@seznam.cz.

Petr Horák

Libhošťané na fotografiích ve významných životních a společenských situacích

Seriál připravují Oldřich Sobek a Marta Kvitová

K fotografiím dvou mužů a chlapce, které jsme uveřejnili v minulém čísle zpravodaje, se nepřihlásil, jako vždy, nikdo. Onen chlapec, opásaný bílou stuhou se svíčkou v ruce, je Jaroslav Štěpán, poslední předseda MNV v Libhošti. Fotografie je pořízena na Mannově zahradě v uličce vedle Šípů. Rekrut s opentleným kloboukem na klíně je velice známý Alois Klos, muzikant, člen několika hudebních souborů, švec, pracoval jako kloboučnický dělník u Peschla. Vyprávěl mi, že jako muzikant musel posilnit novojičínskou kapelu, která vítala novojičíňáky, kteří se vrátili z vítězného francouzského tažení v r. 1940. Přijeli zvláštním vlakem na suchdolské nádraží, kde jim německé obyvatelstvo a radnice připravili nadšené oslavy. Na třetí fotografii, v uniformě rakouské armády, je patrně Jan Blažek, z čísla 165, řečený Gvelbář, který se z obce vystěhoval asi na počátku 1. republiky.

Z nedávné minulosti obce uveřejňujeme amatérské fotografie z deštivých oslav 1. máje na našem sportovišti, asi z r. 1967.

Lašský koutek

Připravuje Oldřich Sobek

Starolašská svatba v Libhošti O B R A Z I I.

Výstup 5.

- Osoby: 3. stará nevěsta, předešlí:
1. Kuchařka: */Přivádí 3. starou nevěstu, která má děcko v hadrech přes ruku:/* Tak do třetice všecího dobrého ai zlého. Ja vam vedu tu nejpěknější a to budě istě ta prava.
3. St. nevěsta: Ja, Petrolina Jakubkova z Libšča, sem cela přesčastna, že už koněčně, pane ženichu pro mě iděť a že už koněčně mě do kostela zaveděť a datě temu našimu děcku ai svoje meno. Bo, chudak sirota, furt křiči a vola svoiho tatu!
2. Družba: To už něska vidimy třeti taku škaredu babu. Jedna je škaredčí než druha. Na, či se s vama mēch roztrhnul, baby škarede? Hledťě, ať se už stratitě! Pan ženich žadne děcko ešče něma, lebo je to mladěněc poctivy, a un teš chce svoju holubičku poctivu.
3. St. nevěsta: Šak ja sem teš byla panenka poctiva, a němožu za to, že sem s vama v Sofce věneček stratila. Toš, abystě veděl, ja si pujdu hledať inšiho ženicha, dyš sem se tak šeredně ve vas zmylila! Vyplatť mě a ja už vam věckrat do cesty něpujdu!
- Ženich: */Vyplácí nevěstu:/* Natě, tu matě a přivedťě mi koněčně tu moju pravu něvěstu!
3. St. nevěsta: */Po vyplacení odchází/.*

V ý s t u p 6.

- Osoby: Svatebčané z ženichova příbuzenstva, družičky, předešlí.
- Starosvat: */Přichází ke dveřím, oslovuje ženichovu rodinu, konejšivě:/* Toš, potě už dale. */Všichni vcházejí do dveří/.*
1. a 2. družba: */Odcházejí do vedlejší místnosti pro nevěstu/.*

- Družičky: */Připínají svatebčanům kytičky, zavládne všeobecně povznesená nálada. Vstupují rodiče nevěsty/.*
- Kuchařky: */Častují všechny příchozí/.*
- Ženich: *K rodičům nevěsty/:* Prosím vás pantato a panimamo o ruku vaši cery, esli mi hu datě za ženu?
- Otec: Znamy tě synku dobře, toš ti hu svěřimy do opatrovaňa.

V ý s t u p 7.

Osoby: *Nevěsta, předeší/:*

1. a 2. družba: */Přivádějí nevěstu, která zůstává v pozadí a pláče/.*

Všichni: */Zpívají svatební píseň „Už nám tak něbudě“/.*

1. Už nam tak něbudě, jak nam byvalo, dyž nam to slunečko svitivalo.
Jedno od zapadu, druhé od východu, třeti me milé na zahrádku.
2. Svítilo mi slunce v modré kamizolce, svítilo mi slunce v kamizolce, Včil mi svítit' něhce, něch sviti komu chce a to moji milé na zahradce.
3. Cestičko bludiva, hdě si mě zavedla, cestičko bludiva, hdě mě veděš?
Vedu tě do hradu, me mile na radu, cestičko bludiva, hdě mě veděš?

Starosvat: */Mezi zpěvem připravil stoličku před oba rodiče, přivádí k ní nevěstu/:* Nadešla ti mila něvěsto vážná chvíla, hdy poprosíš svoje rodiče za odpuštění a za požehnání. Opakuj po mni!

Nevěsta: */Opakuje po starosvatovi/:* Prosím vas tatičku po první, po druhé a po třeti, pro Pana Boha, pro Panenku Mariu a pana Krista umučení, abystě mi odpustili, v čim sem se proti vam provinila, esli sem vam něvěrně služila, lebo vas poslušna něbyla a prosim vas o požehnání.

Otec: */Dává nevěste požehnání/:*

Nevěsta: *Opakuje po starosvatovi/:* Prosím vas matičko po první, po druhé a po třeti, pro Pana Boha, pro Panenku Mariu a pro Pana Krista umučení, abystě mi odpustili, v čim sem se proti vam provinila, esli sem vam něvěrně služila, lebo vas poslušna něbyla a prosim vas o požehnání.

Matka: */Dává nevěstě požehnání/.*

Nevěsta: */Líbá rodičům ruce, pak vstane a obejmě se s nimi/. Tatinku a maminko, ja vam děkuju za dobre vychovani, že stě se o mně po cely čas tak starostlivě starali a o mě pečovali. /Loučí se se sourozenci, líbá se s nimi. Je to velmi vážná chvíle a všichni dojetím pláčí/.*

Otec: Mila Terezko, my ti fšeci přejem, na cestě z rodneho staveňa, aby ti v tem tvojim novem domově bylo dycky stejně dobře, jak v tym našim.

Ženich: */K rodičům/ : Ai ja vam děkuju za vychovani vaši Terezky, keru stě tak opatrovali a pro manželstvi dobře připravili.*

Všichni: */Zpívají svatební píseň: Ach Pán Bůh vám zaplať:*

Ach Pán bůh vam zaplať
můj tatičku starý,
co stě vy mě chovali,
dyž sem ja byl maly.

ach Pan bůh vam zaplať
ma matičko stara,
co stě mě chovala,
dyž sem byla mala.

Ach Pan Bůh vam zaplať.
Ai vam zaplati,
ale moja svoboda,
už se mi něvrati.

Všichni: */řadí se k odchodu z domu nevěsty, zpívají s hudbou píseň:/*

Už mou milou do kostela vedou,
Tenkrat si ma panenka
Tenkrát si ma.
Ešče nějsem muj nejmilejší,
Ešče sem tatinkova.

Už mou milou ku oltaři vedou,
Tenkrat si ma panenka
Tenkrát si ma!
Ešče nějsem muj nejmilejší,
Ešče sem maminčina.

/Opona pomalu padá, hudba i píseň pomalu doznívají/.

Příště dokončení.

SPOLEČENSKÉ OKÉNKO

Rozloučili jsme se

V úterý dne 15.července 2008 v chrámu Páně
v Libhošti s paní

Janou Ratajovou,

která zemřela po nemoci ve středu dne
9.července 2008 ve věku nedožitých 51 let.

Za zarmoucenou rodinu
manžel Vlastimil
syn Vlastimil a dcera Michaela
a ostatní příbuzní

V pátek dne 18.července 2008 v chrámu Páně
v Libhošti s panem

Josefem Hanzelkou,

který zemřel po dlouhé těžké nemoci ve sobotu
dne 12.července 2008 ve věku nedožitých 82let.

Za zarmoucenou rodinu
manželka Miroslava
syn Josef s rodinou
syn Miroslav s rodinou
syn Milan a ostatní příbuzní

V rodinném kruhu s paní

Evou Burdovou,

která zemřela po těžké nemoci ve čtvrtek dne
3.července 2008 ve věku nedožitých 42 let.

 Za zarmoucenou rodinu
manžel Ivo a synové Petr a Lukáš

Libhošťský zpravodaj

Informační měsíčník pro občany Libhoště. Vychází za přispění MěÚ Nový Jičín. Číslo 08/2008 vyšlo dne 4.8.2008. **Vydavatel:** Občanské sdružení Osvětová beseda v Libhošti, IČO: 68921349. **Elektronická adresa:** zpravodaj@libhost.cz. **Odpovědný redaktor:** Aleš Hána. **Redakční rada:** Aleš Hána, Oldřich Sobek, Dagmar Michálková, Petr Horák, Marie Sobková, Marta Kvitová, Jana Roszková. Cena výtisku je 8,-Kč, čísla s přílohou 15,-Kč, roční předplatné 100,-Kč. **Administrace:** Marie Krumpochová, Libhošť č.7, 742 57, tel. 737 525 670. Uzávěrka každého čísla: 25.den v měsíci. **Tisk:** Tiskárna KONTEXT, s.r.o., Lidická 131/8, Nový Jičín, tel. 556 709 119.